

Ötven ingatlanberuházást támogatnak megyénkben

Megújulnak a vidéki iskolák is

Szentistvánon az iskola tetőzete van a legnagyobb veszélyben

Fotó: Gligor Róbert László

A következő években jelentősebb javulás várható az iskolai infrastruktúra területén megyénkben, legalábbis, ha megvalósulnak azok a beruházások, amelyekre állami hozzájárulást hagyott jóvá a kormány.

Gligor Róbert László

Maros megyében 33 településen 50 projekt kap támogatást erre a célra: a legtöbb helyen a meglévő iskolai épületeket korszerűsítik

és/vagy bővítik, de épülnek teljesen új ingatlanok is. A helyi fejlesztések országos programjában (PNDL) jóváhagyott projektek megvalósítása leghamarabb a jövő évben kezdődhet el, addig az érintett önkormányzatoknak össze kell állítaniuk a beruházások műszaki terveit, engedélyeztetési iratcsomóit, majd ezek birtokában köthetnek finanszírozási szerződést a fejlesztésekért, közgazdasági és európai alapokért felelős minisztériummal. A kivitelező cégek kiválasztására, a munkálatok odaítélésére csak a minisztériumi szerződés birtokában lehet majd közbeszerzési eljárásokat kiírni.

Rég várt beruházás valósulhat meg

Akosfalva községben évek óta tervezik egy korszerű elemi iskola, óvoda és napközi építését, éppen ezért jókor jött az állami jóváhagyás. Az elemi osztályok veszélyes helyen, a faluközpontban, az E60-as nemzetközi és a 13A országút találkozásánál található épületben működtek, emellett az állandó autósforgalom zaja is zavarta az oktatást. Ezért az osztályokat az általános iskolába költöztették, ahol a felső tagozat is működik.

(Folytatás a 2. oldalon)

Rézkalászk ragyogása

A fiatal marosvásárhelyi alkotó A mező-dimenzió című tárlata kedd délután nyílt meg a K'arte Egyesület Enescu utcai kiállítótermében, a szép lélekszámú közönség és a tikkasztó hőség pedig már a belépés előtt újra életre keltette azokat az élményeket, amelyeket a mezőről sokan magunkban hordozunk: az egykori nyári szünidők vidéki nyaralásait, a munkát és a pihenést.

2.

Újra főszerepben a gitármuzsika

Augusztus 8-án, kedden este immár a 12. Harmonia Cordis Nemzetközi Gitártársítvánnyal nyitó hangversenyének tapsolhatunk. A vásárhelyi nyár e sokak által irigyelt rangos rendezvénye augusztus 13-ig naponta szolgáltat maradandó élményt a zenekedvelőknek.

3.

Mezőkölpényi Nagy Pál emlékére

Az 1924. január 30-án született, 2015. szeptember 4-én elhunyt író, szerkesztő, irodalomtörténész, színházkritikus Nagy Pált szülőfaluja post mortem díszpolgári címmel tünteti ki a napokban zajló mezőkölpényi falunapokon.

3.

Művészetek éjszakája

Világszerte folytatódik a művelődési, művészeti intézmények offenzívája a közönségért, rendhagyó rendezvényekkel is igyekeznek megszólítani, magukhoz vonzani, növelni a kultúra iránt érdeklődők táborát. Igyekezettük hatásos, a hagyományossá vált Műzeumok éjszakája eseménysorozat például sokfelé, így Marosvásárhelyen is egyre népszerűbbé válik.

5.

OPTICA OPTOFARM
A látás szakértője

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális foto-refraktométerrel végezzük (kellemetlen pupillatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 60. sz. Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282
- ▲ A Danubius Hotelben. Tel. 0742-100-323

KÜLÖNVIZIT

AUGUSZTUS

5., szombat
A Nap kel
6 óra 7 perckor,
lenyugszik
20 óra 48 perckor.
Az év 217. napja,
hátravan 148 nap.

IDŐJÁRÁS

Kánikula

Hőmérséklet:
max. 38 °C
min. 20 °C

Isten éltesse!

Ma **KRISZTINA**,
holnap **BERTA, BETTINA** napja.
BERTA: egy germán istennő, a téli
napforduló, a fény születésének létre-
hozója, Perchta nevéből ered, emel-
lett több így végződő keresztnév
önállósult becézése is.
BETTINA: a Babet, Berta és Erzsé-
bet név becézésének továbbképzése,
amely önállósult.

VALUTAÁRFOLYAM
BNR – 2017. augusztus 4.

1 EUR	4,5632
1 USD	3,8524
100 HUF	1,5035
1 g ARANY	156,4819

Be lehet nevezni a Székelyföldi Fotóbiennáléra

Szeptember 20-án éjfélig várják a fotókat a Kovászna, Hargita és Maros megyék tanácsai, a Kovászna Megyei Művelődési Központ és a Hargita Megyei Kulturális Központ által harmadik alkalommal szervezett Székelyföldi Fotóbiennáléra.

A rendezvény védnökei a Romániai Fotóművészek Szövetsége (AAFR) és a Magyar Fotóművészek Világszövetsége. A következő kategóriákban lehet beküldeni képeket: szabad téma (személyenként 1-3 kép), mozgás (sorozat) – fotósorozattal (minimum 2, maximum 5 fotó), kenyér – (1-3 fotó). Bővebb információ az esemény honlapján (www.fotobiennale.ro), illetve Facebook-oldalán (www.facebook.com/photobiennial) kapható. A zsűri által kiválasztott munkákból kemény kötésű katalógus készül. A kiállításra bejutó képeket tárlaton mutatják be 2017. október 14-én Sepsiszentgyörgyön, az Erdélyi Művészeti Központban.

Megújulnak a vidéki iskolák is

(Folytatás az 1. oldalról)

A terv szerint kétszintes épületet húznának fel Ákosfalván, ahol nemcsak az elemi osztályok lennének otthonra, hanem ide költöztetnék az óvodát is, amely jelenleg szűkös helyen és nem megfelelő körülmények között működik ugyancsak az E60 országút mentén – tudtuk meg a község polgármesterétől. *Osváth Csaba* a napközi otthon szükségességét is kifejtette: a gyermeklétszám egyelőre nem növekedik, de ha nem adunk esélyt a népszaporulatra, akkor nem is számíthatunk jobb mutatókra hosszabb távon sem. Ha viszont van egy ilyen intézmény, a családok inkább vállalnak gyerekeket, a két éves gyerekeknél szabadság után az anya könnyebben vállalhat ismét munkát, ha kisgyereket biztonságos és kényelmes körülmények között tudhatja, ahol étkeztetéséről, alvásról, foglalkoztatásáról gondoskodnak. Ha ilyen és hasonló intézmények vannak a községben, a fiatalok nem vándorolnak el, sőt mások is megtelepedhetnek itt, és ez is hozzájárul a község fejlődéséhez – taglalta az előljáró.

Nem volt könnyű a megfelelő helyszín megtalálása, végül a választás a sport- és szabadidőközpont területére esett, ahol a szükséges infrastruktúra ki van építve, a gyerekek számára játszótér, műfüves kispálya nyújt mozgási lehetőséget, a szülők számára pedig léteznek parkolóhelyek. Így az új intézmény a sportcsarnok mellett fog felépülni – mutatott rá *Osváth Csaba*, hozzátéve, hogy igyekeznek mihamarabb megkötni a szerződést a minisztériummal, hogy felépülhessen

az új épület, amelyet teljes felszereléssel vehet majd birtokba a község, és amelyet remélhetőleg a szomszédos településekről is igénybe vesznek majd a szülők.

A legrosszabb a tetőzet

Makfalva község számára 2,8 millió lejt hagytak jóvá a székelyszentistváni Szent István Általános Iskola korszerűsítésére. Ebből az összegből nem kis részt emészt majd fel az épület tetőzetének kicserélése, ugyanis a több mint fél évszázados tetőszerkezet faanyagát megette a szű és az idő, főleg hogy annak idején már eleve gyenge anyagból építették – értesültünk *Vass Imre* polgármestertől. Továbbá kicserélik a nyílászárókat, a padlózatot, a falicsempéket, az épület falai a feljavítás és belső meszelés mellett külső hőszigetelő borítást kapnak, feljavítják a sporttermet és a mosdókat, de új bútorzatot is beszeresnek. Mindemellett önerőből a község véglegesen megoldja a fűtés kérdését, fás és gázkazánok egyidejű beszerelésével és működtetésével. A községvezető szerint ezzel a beruházással nemcsak széppé, korszerűvé válik az épület, hanem évekig nem kell majd nagyobb összegeket költeni rá, azaz egy ideig spórolni tudnak itt. Ugyanis a régi csempekályhák miatt a fűtés igen sokba került a községnek, a téli hónapokban nem volt ritka a nyolcezer lejes (!) számla. Ezért is fontos a községi iskolai infrastruktúra tekintetében ez a beruházás, és örvendetes módon Makfalván is javulni fog a helyzet, ott európai pályázati alapok felhasználásával fog új óvoda épülni – részletezte a polgármester.

Négy projektre kapnak pénzt

Gyulakuta önkormányzata az egyetlen, amely négy projektre kap támogatást. Ravában felújítják az óvoda épületét, Gyulakután pedig két projektjük nyert a 3. számú általános iskolára. Az egyik az óvoda és napközi teljes felújítását támogatja, a másik az ugyanabban az ingatlanban működő elemi osztályok felújítását. A legjobban azonban a negyedik projektnek örülnek, amely révén Havadtón is megoldhatják végre az iskolai teremtudásokat, ugyanis itt az elemi osztályok a református egyház egyik épületében működnek. A terv szerint a havadtói óvoda épületét teljesen felújítják, továbbá két osztályteremmel bővítik az ingatlant, így ide költöztethetik az elemi osztályokat is. *Varga József* polgármester nagyon elégedett a megítélt támogatásokkal, de azt elárulta, hogy pályázatokat is nyújtanak be további iskolai épületek felújítása céljából: a gyulakutai 1. és 2. számú iskolaépületekre és a bordosi elemi iskolára szeretnék támogatást szerezni a regionális operatív program kiírásain.

Amúgy az elnyert projektek megvalósításához a községnek is önrészeszel kell hozzájárulnia, de ezeket az összegeket nem tartja túlzottnak az előljáró. Gyulakuta a PNDL-n még két projektre kap majd támogatást: az orvosi rendelő felújítására és a keletelki szennyvízcsatornázás megvalósítására. A hat projekt értéke megközelíti a 10 millió lejt, s mivel a község saját költségvetéséből évente csak 1-1,2 milliót tud fordítani fejlesztésekre, a megítélt hat beruházás megvalósítása 9-10 évi teherrel mentesíti a büdzséjét.

A mező-dimenzió

Rézkalászkok ragyogása

Kaáli Nagy Botond

– A mező élménye mélyen bennünk van, akár konkrét, akár absztraktnak értelemben kezeljük a szót. A mező tér, amely különböző elemeknek ad helyet. Ezek sokasága azonban végtelen egységet alkot; egységet, amelynek mi magunk is részei vagyunk. Kérdés, hogy ez a

valóság felbontható-e? S ha igen, mi hol helyezkedünk el benne? Kiemelkedünk/ beleveszünk/ azonos szinten vagyunk vele? – írja meghívóján *Makkai István* vizuális művész, szobrászművész.

A fiatal marosvásárhelyi alkotó *A mező-dimenzió* című tárlata kedd délután nyílt meg a K'arte Egyesület Enescu utcai kiállítótermében, a szép lélekszámú közönség és a tik-

kasztó hőség pedig már a belépés előtt újra életre keltette azokat az élményeket, amelyeket a mezőről sokan magunkban hordozunk: az egykori nyári szünidők vidéki nyaralásait, a munkát és a pihenést. A galériában mindez felerősödik: *Makkai István* installációja kevés eszközzel, ám annál nagyobb hatással közöl – velünk szemben hatalmas búzagalászkok fogadnak, a

bejárat mellett szalmakalap lóg a levegőben, közepén – mintha a pillanatba fagyott volna – aranylő fütenger egy felülről megvilágított üvegdobozban. A rendkívül élethű, tökéletesen formált növényeket azonban nem a mezőről szedték, majd konzerválták, a szalmakalapot nem valamely Küküllő menti faluban fonták: rézből készítette mindet az alkotó. Aranylő ragyogása a művész vízióját jeleníti meg, kortalanságuk a hatalmas nyílt terek – a

mezők – szinte végtelen kiterjedését idézi.

A tárlatnyitón a kiállítás kurátora, *Ungvári-Zrínyi Kata* műkritikus méltatta az egyazon mikrovilág részeit képező alkotásokat. – Egy mezőn minden összefügg egymással. Fizikai szinten a füvek, növények közös léte alkotja, magába foglalva a különböző növényfajok szimbiózisait vagy egymásmellettiességét. Nemrég derült fény tudományos körökben a fák kommunikációjára – ha ezt a mező nyitott terén, a növényfajok gazdag változatosságában képzeljük el, minden bizonnyal összefüggések, kapcsolatok zsongása jelentkezik. Az emberi fül számára viszont a mezőt lakó bogarak hozzák az auditív dimenziót – és itt kezd nyilvánvalóvá lenni az a vetület is, miszerint a mező életér. Többnyire kisebb állatok élnek itt. És emellett pedig „embernek való hely” – mondja az alkotó, *Makkai István*. Ha belegondolunk, valóban vonzó ez a nagy nyitottság, ez a széles, szabad terület, végtelen egységével. Itt részei vagyunk a természetnek, kényelmesen, nyugalommal szemlélhetünk mindent, ami körülvesz. A tekintet azonban hatalom – és a mezőn, bár végtelensége és zsongása testünket-lelkünket átjárja, mégis hatalmi pozíciókat éljük meg benne: a tér nyitott, a szem messze ellát, a növényzet csupán lábunkat takarja. Érzékeljük a terület határait, talán még fel is tudjuk becsülni méretét, számokban kifejezve, magunkévá téve a lenyűgöző élményt...

Az arányokon és a láthatóságon tehát sok minden múlik. *Makkai István* szemléletmódja mindkettőt kicsit megbontja, megvizsgálja, és eljárszik az eredménnyel. A kalászos füvek túlnőnek rajtuk – oda a könnyű birtoklás, a hatalmi fölény egy része. A mező-terület megszókt, végtelen egysége pedig az installációban valóban, matematikailag is végtelenné válik. A lelket felemelő végtelenségérzés így felfokozva kissé már nyugtalanító is, első látásra ugyanaz a természet, ha viszont tovább figyeljük, az élmény művi és hozzáférhetetlen lesz. *Makkai* jó érzékkel játszik rá a jelenség vonatkozásaira, s így a valóságból kiemelkedik a szimulárium. Mennyire autentikus tehát a mező-élményünk, a természettel való összetartozásunk és iránta érzett csodálatunk, ha mindezt csak hatalmi pozícióból vagyunk képesek megélni? Idillikus sétánkon összetartozást élünk meg, mert „birodalmunkat” szemléljük? Miközben hétköznapijaink globális felmelegedése, palagáz-kitermelése és szintetikus növényvédő szerei veszélybe sodorják a mező vízellátását, talaját és méhzsongását is...

Jelen kontextusban a szalmakalap, a könnyed, harmonikus lét, szabadidő és szieszta szimbóluma is súlyosabbá válik. Viszont ez a súly nem elbírhatatlan, csak épp megdölgőre készlet, nem terhel, csak a felelősséget helyezi képletesen, érezhetően fejünkre – a rézkalapban tisztán gondolkodunk, átérzve tetteink, létünk és valóságunk súlyát.

Fotó: K'arte Egyesület

NÉPÚJSÁG
ÖNÁLLÓ
MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Piroska, Vajda György. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Iszlai Anna, Makkai Katalin, Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. **REKLÁMMENEDZSER:** Borbély Ernő – e-mail: reklam@e-nepujasg.ro, tel. 0742-828-647.
REKLÁM-LAPTERJESZTÉS: Madaras Éva Adrienn, tel/fax: 00-40-(0)265-268-854. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emília.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. **Internet:** www.e-nepujasg.ro **E-mail:** nepujasg@e-nepujasg.ro
Telefon: titkárság: 0265/266-780 és tel/fax: 0265/266-270, közönségszolgálat: 0365/410-440, 0265/266-780. **Nyomda:** Palatino.
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben, tel.: 0742-828-647.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8-16 óra, péntek: 8-15 óra, szombat zárva, vasárnap: 10.30-14.30 óra között.

ISSN 1220-3475 (print);
ISSN 1584-3238 (online)

SZERKESZTETTE:
NAGY MIKLÓS KUND
1292. sz., 2017. augusztus 5.

Újra főszerepben a gitármuzsika

Szerencsések a marosvásárhelyiek, igazi otthonára talált városunkban a gitármuzsika. Augusztus 8-án, kedden este immár a 12. Harmonia Cordis Nemzetközi Gitárfesztivál nyitó hangversenyének tapsolhatunk. A vásárhelyi nyár e sokak által irigyelt rangos rendezvénye augusztus 13-ig naponta szolgálatot maradandó élményt a zenekedvelőknek. Az is érzékelheti, mennyire ígéretes ez az esemény, aki csak a plakátról tájékozódik a műsorról. A fesztivál fáradhatatlan és igényes főszervezője, *Beke István Ferenc* részletesen is ismertette a sajtónak, milyen változatos és sokszínű ez a zenei megnyilvánulás, amelyet joggal nevezhetünk Kelet-Európa legnagyobb, legnépszerűbb gitárfesztiváljának.

A rendezvény évről évre előrukkolt valamilyen újdonsággal. Hol műfaji, hol meg előadói különlegességekkel lepték meg a gitármuzsika híveit. A változatosság az idén is fő sajátosság a fesztiválon. A klasszikus gitárzene is megszólal természetesen, de a dzsessz, a flamenco és más irányzatok, előadói stílusok is helyet kapnak a fesztiválon. A rendezvény a fiatalon elhunyt Szántó Lóránd emlékére is felidéz. A zenész többször is fellépett az előző koncertsorozatokon.

Ifjú tehetségeket és befutott, nagyhírű előadókat egyaránt láthatunk, hallhatunk az idei hangversenyeken is. Elsősorban a Kultúrpalota látja vendégül a fesztiválememényeket, a mesterkurzusokat, szakmai beszélgetéseket a Művészeti Egyetemen tartják, de a mostani kínálatban bővülnek a helyszínek. A vár hangulatilag jól harmonizál a gitármuzsikával. Ezt már a tavaly tapasztalhattuk. Ennek köszönhetően a tervek szerint ezúttal két koncertnek is a színhelyévé válik. Hangulatos koncertkeretet nyújtanak a marosvásárhelyi kávézók is. Késő esti muzsikálás lesz a G. Cafében, a J'ai Bistrot-ban és a Nostalgia nyári kertben is. A fellépők közt nagy név lesz Jon Gomm az Egyesült Királyságból. Ő először lép hangversenydobogóra Romániában. Különleges játéktechnikával lepi meg a közönséget, a fingerpicking style néven ismert ez a stílus. A zárókoncerten találkozunk vele. Azon az esten flamenco dúsítja az örömenét. A műsorról egyébként érdemes részletesen tájékozódni, hiszen a világ 13 országából érkeznek résztvevők a fesztiválra, lesz tehát bőven miből válogatnunk. A rendezvényekre ingyenes a belépés.

Mezőkölpényi Nagy Pál emlékére

Az 1924. január 30-án született, 2015. szeptember 4-én elhunyt író, szerkesztő, irodalomtörténész, színházkritikus Nagy Pált szülőfaluja post mortem díszpolgári címmel tünteti ki a napokban zajló mezőkölpényi falunapokon. Erdemeit egy átfogó laudációban Bölöni Domokos író méltatja. Az ő írásának melléített változatát adjuk közre mai lelkületünkben.

Nagy Pál szívbeli barátja volt Sütő Andrásnak, az író emlékére ápoló baráti egyesület alapítójaként, élete két utolsó évében pedig tiszteletbeli elnökeként munkálkodott irigylésre méltó munkabírással. Diákként láthatta Móricz Zsigmondot a református kollégiumban, személyes ismerőse volt Tamási Aronnak („úgy gondolok rá, mintha élne”), ismerőseinek, barátainak tudhatta a huszadik századi kortárs (és azon belül az erdélyi) magyar irodalom jeleseit és napszámait, életkorban is előkelő helyezést ért el: Anavi Ádám, Kós Károly, Jánosházy György után következett a sorban.

A kilenc évtized mérlege mutatja, hogy voltaképpen szerencsés ember volt mezőkölpényi Nagy Pál: dolgos életét (a kényszerű háborús szünetet kivéve) azzal tölthette, amire tanult irodalmárként a legjobban értett, és ami szíve szerint is leginkább a kedvére való volt: olvasással, írással, szerkesztéssel. „Azt szoktam mondani: nincs időm unatkozni, semmit tenni, képzelt babérokon üldöngélni. A sors és a körülmények kegyes ajándékának tekintem, hogy öreg fejjel is tehetek egyet s mást a betűvetés mezején, irodalmunk, kultúránk szolgálatában” – vallotta egyik interjújában. Irigylésre méltó szerkesz-

tői múlttal a háta mögött, nyugdíjas irodalmárként, csaknem élete végéig folyamatosan dolgozott. Éveivel vetekedik a válogatás, szerkesztés, elő- és utószó kategóriákba sorolható kötetek száma. Közülük a leglátványosabb a marosvásárhelyi Mentor Kiadónál megjelent Wass Albert-életmű sorozat (27 cím, 36 kötet) szerkesztése. „A közös szülőföld, a Mezőség szomorú szépségeiben bővelkedő világának vonzásában ébredt fel bennem annak idején, s szilárdult meg ez a láthatatlan szálaból szövődött kötődés.”

Dolgos élete során Nagy Pál hűséges közvetítője volt az erdélyi és az egyetemes magyar irodalom maradandó értékeinek. Összefüggőnek, elválaszthatatlannak tartotta a tollal való munkálkodás valamennyi változatát. Emlékezéseiben, könyvismertetőiben, színiírátaiban mindig ott a távlat, a mű behelyezése ebbe a kettős mezőbe; és ha ízléspreferenciái, kedvencei vannak is, miközben elutasítja a talmit, az értéktelen, cifra portékát, továbbgondolásra, párbeszédre serkentő recenzióiban nincs helye személyeskedő indulatnak, inkább a megértés, a megbecsülés, a tisztelet kristályosodik ki, a legnagyobbak és a kevésbé nagyok iránt is. Igen hosszú volna a névsor, mégis meg kell említenünk a szívéhez közel álló szerzők közül néhányat: Bánffy Miklós, Kós Károly, Makkai Sándor, Szentimrei Jenő, Molter Károly, Szabédi László, Böződi György, Németh László, Áprily Lajos, Vita Zsigmond, Horváth István, Tamási Áron, Nyíró József, Wass Albert, Sipos Domokos, Kemény János, Gellért Sándor, Tompa László, Tomcsa Sándor, Kacsó Sándor, Kiss Jenő, Sütő András, (Folytatás a 6. oldalon)

Mariana Șerban grafikája

Apám telének története

E szokatlan címmel került közönség elé a marosvásárhelyi Kultúrpalota Art Nouveau galériájában Mariana Șerban grafikus egyéni kiállítása. Csak két hétig volt látogatható, érdemes kissé részletesebben visszatérnünk rá. A művésznő gyakori szereplője a közös tárlatoknak, sokan kedvelik színes grafikáit, egy ilyen megméretés azonban nem csak azt mutatja meg, milyen értékekkel verte fel művészetét, önvalomásra, üzenetek megfogalmazására is alkalmat ad. Az anyag, amelyben az alkotó szeretett édesapja emlékére idézi, érzelmileg telített természetesen, de a kiállításon nem ez a fő meghatározó. A látvány, amit a kiállító három és fél évtizedes alkotómunka tapasztalatával, érett, kiforrott látásmódjával és eszköztárával hozott létre, az élet teljességét sugallja, mindazzal a gazdagsággal, ami anyagi és szellemi valóságunk egyik legfőbb jellemzője.

„Semmi patetizmus, semmi könnyfakasztás – olvasható a kiállítás katalógusában Cora Fodor tollából, aki méltató gondolatait a megnyitón is kifejtette –, visszafogottan, a szeretet tiszta érzésének méltóságával, a szomorúság árnya nélkül” mesél édesapjáról a festő-grafikus. „Ha az apa fizikailag már nincs is jelen, a művésznő tudja, hogy örök kapcsolatban marad vele, s ezt a munkái által teszi láthatóvá.” (...) „Egy ideje az alkotó szükségét érezte a naplózerű önvalomásnak, ezt későbbi munkákat kiváltó szikraként fogta föl, akkor is, ha sosem volt az előzetes vázlatozás híve. A naplólapjai szép, önálló tár-

gyakká alakulnak, jóleső borzongással lapozod fel őket, mindenik lap meglep egyediségével. És minden oldal egy leendő újabb mű kiindulópontja lehet. Valójában napi élménytöredékek, gondolatfoszlányok, életmorszák, rajzok, kollázsok, érzelmi megnyilatkozások, melyekkel a művész megszabadulhat a nap nehéz terheitől, prózai súlyfölsúlyától, vagy éppen ellenkezőleg, szellős lírai elmélkedésekre kell gondolnunk. Papírsebkendő darabkáira, apró, száraz virágokra, színházi belépőjegyre... és sok, sok, sok rajzra, rögtönzésre, gesztusra.”

És a legvégén, végkövetkeztetésként Cora Fodor ezt hangsúlyozza Mariana Șerban világról: „A dolgok látszólag történeté állnak össze. Keressük az összetevőket, az egyesítő erőket, a tetőpontot és a megoldást. Az alakok s a képek szavakká válnak, a szavak ismét képekké. Első olvasatban. Az alámerülések azonban, amelyekre a művésznő készlet – akárha történetet láttatna a történetben – lehetővé teszik, hogy az üzenetek testi rétegződéseit is felfedezzük. Vagyis a lényegét. A történet csupán a burok, az epidermisz. A mag, a belső rész nehezebben adja meg magát. A mikroképek sokasága hosszasan rabul ejt, mindenik előtt külön-külön is időznöd kell. Arra ösztönöz, hogy próbálj még többet megérteni a látványból. Hogy kapcsolódásokat, összefüggéseket keress. Ekképpen az ő világa a te világoddá is válhat...” Ebben teljesen egyetérthetünk az elemző méltató művészettörténésszel. (N.M.K.)

Fülöp Kálmán versei

Fülöp Kálmánra nem hat bénítóan a látszólag eseménytelen vidéki lét. Nagykendi magányában sűrűn jut szóhoz költői énje, lelki szükségletté vált számára a versírás. Életének aligha van olyan jelensége, amely vallomásos lírájában valamiképpen ne köszönne vissza. Két évtizede ízlelte meg az első közlés örömet, 2000-ben kötetbe gyűjtve is találkozhattunk verseivel. A napokban immár hatodik versgyűjteményét adta közre. Az Angyalok keresnek című válogatás is Bölöni Domokos szerkesztésében, a Kreatív Kiadó gondozásában jelent meg. A kiadvány elegáns fedőlapját Kedei Zoltán festményének felhasználásával Donáth-Nagy György készítette. E friss kiadói újdonság lírai anyagából, mintegy másfél száz versből ragadunk ki ma mutatónba egy párat.

Vártam

Kicsit távolabb,
ott, a bodzaforduló-
nál
vártam, hogy egyszer
megszólít az este -

amely az évek
olvadó haván
a történetben
önmagát kereste.

Csak sejlő láng

Lágy napok csendjén
halkuló zene,
egy régi dal
akkordjai
a szélből,

nyers percek átírt
szép története,
ölelés, csók, csak
sejlő
láng az éjből...

A csillagok

Mély csend
takarta
éjszakák porát

s a csillagok
mint apró
néma bábuk

az éjszakába
csepegtették
álmuk

s kristály-mosollyal
álmodtak
tovább ...

Mondat

Ha csak azért születtem,
hogy néhány verset írjak,
már akkor is megérte:
én hálát adok az Úrnak!

Egy feriforma írástudó továbbadható felelősségéről

P. Buzogány Árpád

Elekes Ferenc *Bekameron* című könyvét elsősorban azoknak ajánlom, akik alig ismerik őt, vagy még egyáltalán nem is olvastak tőle egyetlen mondatot sem. Mert valószínű, hogy vannak ilyen emberek, még akkor is, ha nem kellene ennek így lennie. Akik kedvelik a Siménfalván született, Marosvásárhelyen élő író, költő, publicistát, ők úgyis hozzájutnak, megvásárolják vagy kölcsönzik, de mindenképpen elolvassák. Hiszen ezt a könyvet egy olyan ember írta, aki érdeklődik a világ sorsa iránt és aggódik érte, de nem úgy, mint a politikusok, hanem valóságosan. Aki ezt a könyvet elolvastatja, talán másként fog nézni az udvarán átsétáló idegen macskára is, nem csupán a környezetében élő emberekre.

Pedig a szerző nem hagy ki nekünk, olvasóknak kötelező házi feladatokat, melyeket valaki majd számunkra. Csupán eszünkbe juttat, a maga módján, ezt meg amant, néha csupán fél sorokkal. Mert Elekes Ferenc kitűnően ért ahhoz, hogy eszünkbe juttasson olyan dolgokat, amelyek amúgy rég nem jutottak eszünkbe. Nem is mondja, hogy fontosak, de

aki az ő gondolatait olvasgatja, az óhatatlanul rájön, hogy így van ez. Különböző miért is írta le és adná könyvként a kezünkbe?

Az írónak az a feladata, hogy mondataival, leírt vagy elhangzó szavaival hason ránk. A szerző ehhez kitűnően ért, még akkor is, ha úgy véljük, hogy könnyed mondatai nem is hozzánk szólnak, vagy súlyos gondolatai mindenkire vonatkoznak, nem csupán ránk, és emiatt talán ránk kevésbé érvényesek. Akár egy fél mondat is olyan kitűnően megcélozza (és el is találja) agyunk, gondolataink, érzéseink kis pontjait, területeit, hogy akik reggeltől estig szociális érzékenységről, felelősségről, empátiáról meg más hasonló idegen szavakról értekeznek, azok se jobban. Sőt, azok aztán egyáltalán nem. Legalábbis nem így.

Mert a szerző mindezt nem békeharcosként, nem apostolként, nem szigorú tanítóként teszi. Neki más a módszere, hiszen ő író. Ennélfogva íróként veszi gondjába a világot. És aki írásait olvasgatja, ha eddig nem tudta volna egészen pontosan, talán ezután rájön, mi is az a rend, igazság, aminek mindig lennie kell ahhoz, hogy a világunk ne álljon a feje tetejére.

Ha már ennyit meg lehet tanulni Elekes Ferentől, akkor bizony érdemes belépni a mondatai mögötti világába. Van neki saját világa, mint mindenkinek, vagy legalábbis a legtöbb embernek, ám ezt nem kívánja senkire ráerőszakolni, nem mondja fél szóval sem, hogy a mienket olyanná kellene alakítanunk. Mert akár azt is lehetne, főleg, ha Siménfalvából, a Nyikó mentéből és Marosvásárhelyből egy-egy jó csipetnyit hozzákeverhetnénk. Olyan ő, mint egy szem, mint egy kamera, amely a képekhez: eseményekhez, történetekhez hozzászabja a gondolatokat. Ezzel teszi kíváncsivá olvasóit.

Könyved gondolatai, nehéz fél mondatai, egy-egy epés vagy éppen világot békítő megjegyzése, korhólo dohogásai, örökké reménykedő magatartása a szerzőt hamar kedvencünké teszik. Nem csupán azzal, ahogyan a már elmúlófélben lévő világot megidézi, maga és mások részére számba veszi. Rózsaszínű pirulák, egy régi Parker toll, régi utcájuk hossza, az egyedül maradt, utolsó tyúk, elhagyott táskák, rég megmohásodott kövek, egy zsebben felejtett levél okán. Meg hogy mikor kellett, gyanús alakokat észrevéve, inkább a halakról beszélni.

De a mát és a sejtethető jövőt is felvázolja a szerző. Nem csupán azzal, hogy például virágszagoló gépet találna fel, vagy azzal, hogy miközben nézelődik, ír, doktorálni tudna idegességéből. (Mégis azt írja: Egyébként végül is minnek a mentén szólok bele én abba, hogy ti miként beszéltek?) Azzal is törődik, mi lesz egy molekulával a lerben. Foglalkozik a fejünkben lévő féltetekkel. A kórházi lapos párnákkal. Vagy hogy mennyit ér ma egy ló.

Aki semmit sem tett még azért, hogy ebben a világban rend és igazság legyen, egyetlen mentséggel előhozakodhat: Vásárhelyen Elekes Ferenc tán helyette is mozdít valamit. Egy tárcával, egy könyvvel, és persze azzal is, hogy kezünkbe adta új könyvét. Már a legelső, a címadó írásból kiderül, mitől kezd elferdülni az életünk. A nem mai divat szerint vékonyka könyv feriforma (e néven létrehozott blogon voltak korábban olvashatók a kötetbe gyűjtött írások) gondolatai, aggodalmi, kis zsörtölődései olyanok voltak nekem, mint az emlegetett rózsaszínű pirulák: naponta kellett. És tudom, hogy nem vagyok ezzel egyedül.

Egérút

Sebestyén Péter

Lajos atyát nemrég helyezték a plébániára. Nagy termetű, kajla hátú, langaléta teremtmény, méreteiben is szokatlanul elütött az átlagtól. Amikor beköszönt a szakácsnőnek, az ijedtében kiejtette a kanalat a kezéből. Frissen sült plébánosként első teendői között az otthonképzési program megvalósítása szerepelt, hiszen elődjeihez képest nagyságrendekkel nagyobb asztalra, székre, ágyra volt szüksége, hogy legyen legalább egyszobányi berendezett lakása. Futottak is szanaszét a tanácsosok, érdeklődtek az asszonyok jobbra-balra, hol lehet ilyen „kiszerelesben” bútort találni. Amúgy is rég tervbe vették a bútorzat cseréjét, a gondviselés viszont meg-sürgette, hogy most esedékes.

Első éjszakáját összegörnyedve, csecsemőpózban kínlódta végig. Meg is lett az eredménye. Valami rémisztő álmot láthatott, akart fordulni egyet, mindenestől, de aztán megtörtént, amire ő sem számított: nagy recsenés, robaj, földrengésszerű kalamajka kíséretében az ágy letört. A nagy test huppanásától a falak is megremegtek. Egyszeriben a padlón találta magát. Nem volt mit tenni, magára göngyölte a takarót, bekucorodott az asztal alá, hogy védve legyen. Ott húzta ki valahogy reggelig.

Aznap fontos eseményre volt hivatalos. A nuncius épp a városban tartózkodott, a püspök, akinél titkároskodott, meghívta tolmácsnak a fogadásra. Hivatalos volt mindenki, aki a város elítjének számított.

Lajos atya felnézett volt főnökére. Mint közvetlen munkatársát is nagyon tisztelte. Amolyan atya-fiú kapcsolat alakult köztük. Tíz év alatt hozzászólt, kiismerte fortélyait,

gatlásait és erényeit is, tudta minden mozdulatát, idő előtt elkapta tekintetét, élvezte szavajárását, tudta, hogyan viselkedik bizonyos helyzetekben, mi az ízlése a divatban, melyik fagyit vagy sörfajtát szereti. A püspök szerény ember. Nem mindig él a kényelem eszközeivel, bevásárolni, intézkedni is rendszerint busszal, metróval jár. Volt úgy, hogy egyedül bandukolt, de sétáira időnként a titkárat is magával vitte. S bár nyugdíjas volt, mielőtt buszra szállt, jegyet vett, mint minden rendes ember.

Történt, hogy városjáró útjainak egyikén, az egyik állomáson fölszállott két marcona jegyellenőr, és elkezdtek sorra venni az utasokat. A püspök halántékát kiverte a veríték. Aznap nem azt a kabátot öltötte magára, és hiába kotorászott a belső zsebekben, elsápadt a tudattól: a nyugdíjasigazolványa sehol. Cívilben, kopott szürke zakóban, fehér ingben. Fekete nadrágjából széttaposott cipőkben kandikált ki a lába. Akár egy lestrapált csavargó prolektár „szerelesben”. Kopasz fejét lehajtva nézett ki az ablakon, de már nem tudta visszatartani a feszültséget, ami csak nőttön nőtt, mihelyt az ellenőrök egyre közelebb kerültek. Mintha csapdába ejtették volna, mintha rajtakapták volna, úgy érezte magát. Valamiféle megsemmisülésérzés lett úrrá rajta; mint akit kupán vágta. Lebukott. Oda a püspöki cím, a presztízs, a tekintély. „Még te beszélsz erkölcsről?” – kérdik majd. Nesze neked, szentfázék, nesze neked, egyház becsülete! Most mutass jó példát! Bezzeg, tanítod másnak, te meg kihúzd magad a törvény alól... Lám a püspök bliccelhet, hisz’ neki meg van engedve. Mert vannak egyesek és kettések...

Sorjázta, cikáztak benne az ördög ügyvédjének érvei, hogy megalázzák. Aztán egyszer csak ott állt előtte egy kigyúrt, szigorú „hivatalnok”, egyenruháját megigazitva, szúrós tekintettel nézett. A püspök életöstöne azt sugallta, mégiscsak elejét veszi a balhénak, ha ő kezdeményez. Kissé lehajtotta fejét, hogy kopaszsága még jobban tükröződjék, majd csak annyit szólt:

– Nyugdíjas vagyok!

Ekkor az ellenőr arca hirtelen megváltozott, szemében mintha kigyúlt volna a szeretet lángja, csak annyit mondott:

– Uram, rosszul mondja, ön, életkorára való tekintettel nem esik a jegyváltási kötelezettség hatálya alá. Szép napot kívánok!

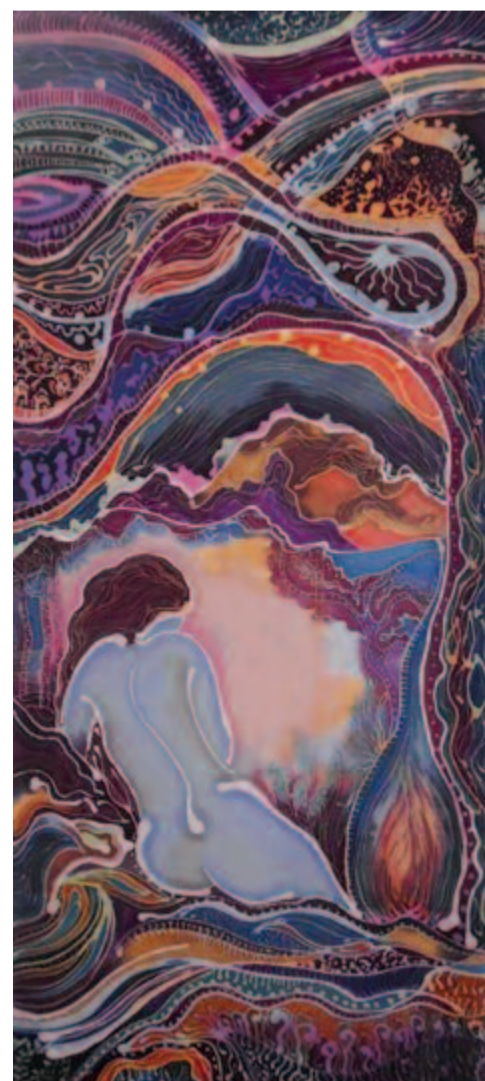
A püspök még mindig feldúlt lelke hálával és csodaérzéssel keveredett. Az iménti eksztázistól elkábulva, kimerülten rogyott le a székre.

Földre sújtva és felmagasztalva, mintha csak a Megváltó bőrébe bújt volna. Nagypéntek és húsvét egyszerre érte utol.

Lajos atyában évekig vibrált a történet. Valahányszor a püspök elmondta, mindannyiszor újraélte, s elment tőle az ereje. Szinte átvette „munkaadója” megaláztatottságát és megdicsőülését. Valóságos gyermeki ragaszkodással viselte szíven püspöke sorsát akkor is, amikor már nem dolgozott az aulában. Volt eset, hogy homlokon csókolta a múzsa, és begurgrott prédikálni a püspök helyett egy eldugott plébánián. Utána pedig azt írta neki a plébános levélben: „jövőre jobb hangú szónokot keresek majd, mint te”. Zárójelben pedig megjegyezte: csak semmi önértékesedés...

Most is azzal a szándékkal készült a fogadásra, hogy segítségére lehet a temérdek előkelőség, vezető, híres emberek társaságában,

(Folytatás a 6. oldalon)

Gáll Eszter selyemfestménye

Művészetek éjszakája

Nagy Miklós Kund

Világszerte folytatódik a művelődési, művészeti intézmények offenzívája a közönségért, rendhagyó rendezvényekkel is igyekeznek megszólítani, magukhoz vonzani, növelni a kultúra iránt érdeklődők taborát. Igyekeztek hatásos, a hagyományossá vált Múzeumok éjszakája eseménysorozat például sokfelé, így Marosvásárhelyen is egyre népszerűbbé válik. Ha az ehhez fűződő remények beváltak, miért ne gondolhatnánk művészetek éjszakájára is? Világvárosokban, nagy művészeti központokban már bizonyosodott, hogy az ilyen szerű megnyilvánulások is életképesek, de falun?! Amikor Gyergyóalfaluból kértek fel, hogy kapcsolódjak be a Művészetek éjszakája elnevezésű átfogó akciójukba, voltak is kételyeim: sikerre vihető-e ilyesmi egy erdélyi vidéki településen, lesz-e elég érdeklődő egy órákon át tartó esti, éji műsormaraton iránt? Akkor is, ha köztudott az alfalviak művészetszeretete és

hogy Alfaluban a képzőművészet tényleg nagy becsben van. A község termi, neveli, ösztönzi a talentumokat, akik később meghálálják az otthon nyújtotta lehetőségeket, ragaszkodnak szülőhelyükhöz, amiben tehetik, öregbítik falujuk hírnevét. Lapunkban is rendszeresen írtunk a bucsini Vadárvacska alkotótáborról és annak a helységekre ható jótékony befolyásáról. A művésztelep egy nappal a Művészetek éjszakája előtt nyitotta meg tizenharmadszor a kapuit. Mindaz, ami ott jött létre az eltelt évek során, e komplex rendezvény különböző helyszínein, kiállításain is visszaköszött. Az idei táborozás termését az alfalvi Vadárvacska Galériában múlt vasárnap nyílt zárókiállításon ismerhették meg a helybeliek. Az alkotó együttest ezúttal a település fiatalon elhunyt kiválóságai, Sövér Elek megidézésére fókuszált. Több munka az ő emlékére született abból az alkalomból, hogy a festő 80 esztendeje jött a világra, és 35 éve távozott. Tulajdonképp előtte való főhajtásnak tekinthető maga az előző megrendezett

Bucsini terefe (balról): Márton Árpád, Forró Ágnes és Bálint Károly

az is, hogy a helység milyen sok szülte vált elismert alkotóvá. Biztos nem csak én voltam szkeptikus, de mások se hangoztatták fenn tartásaikat, megpróbálták hozzájárulni a kezdeményezés sikeréhez. És milyen jól tették, hogy hallgattak az ötletgazdára, a főszervező Gál Mihályra, a Sövér Elek Alapítvány elnökére. Olyan látványos, kellemes, hangulatos eseménnyé terebélyesedett a kora estéből a másnapba terebélyesedő július 23-i gyergyóalfalvi Művészetek éjszakája, hogy még sokáig szívesen emlékeznek majd rá. A számos helybeli mellett a szomszédos településekről érkezettek is így vélekedhettek, olyanok is sokan, akik átutazóban, látogatásban jóval messzebből, külföldről cseppentek ide.

Az elképzelésnek az alapja,

művészeti éjszaka is. Sövér a helybeli hivatásos képzőművészek egyik előfutára volt, előtte Ambrus Imre volt az első, aki a marosvásárhelyi képzőművészeti középiskolában a művészet útjára lépett. A vásárhelyi mesterek, Barabás István, Bordi András, Piskolti Gábor, Incze István, Izsák Márton, Nagy Pál aztán még sokukat vezették be az alkotóművészet rejtelmeibe, s ők, az újabbak is a maguk során továbbadták a hivatásszeretetet az utánuik jövőnek. Márton Árpád, Balázs József ma is vérbeli alfalviként egyengeti a helyi talentumok pályáját. A faluból immár több mint harmincan választották hivatásul a képzőművészetet. A vásárhelyi kötődések pedig továbbra is eltérhetetlenek. A Vadárvacska táborból sosem hiányoznak az idősebb gene-

Táncosok az éjszakában Alfaluban

A Vadárvacska tábor vendégeinek egy csoportja (jobbról): Barabás Éva, Major Gizella, Datu Victor, Sajgó Ilona, Miholcsa József és Forró Ágnes

rációk meghatározó egyéniségei sem. Az idén is megjelent Bükkfőn Hunyadi László, Bálint Károly, Datu Victor, ott volt Major Gizella, Barabás Éva, Kiss Levente, Sajgó Ilona, Miholcsa József is. Kolozsvárról Forró Ágnes, Gyergyószentmiklósról Ciobanu Gyula. Az alfalvi fiatalok közül Gáll Eszter és Vargyas Ildikó. Persze nem csupán az ő munkáikra voltak kíváncsiak a Művészetek éjszakájának résztvevői. Bőséges volt a kínálat a különféle helyszíneken, a Sövér Elek-emlékkiállításon, Márton Árpád állandó tárlatán, az Alfalvi

koztatták a jelenlevőket. Óriáskivetítőn portréfilmek rajzolták ki az alkotók arcukat, életművét. Hunyadi Lászlóról és Hunyadi Máriáról, Bálint Károlyról, Sajgó Ilonáról, Miholcsa Józsefről láthattunk érdekes filmeket, a művésztelep kiadványaihoz is hozzáférfhetett a helyszínről helyszínre vándorló tömeg. A nyolc évszázados templom is hivatónak bizonyult, freskóit, műtárgyait is megcsodálhatta az ünneplő közönség. A Károni János egyházi kórus, a Domokos Péter Pál Hagymányörző Egyesület citerazene-

A borzonti alkotótáborban (balról): Balázs József és Hunyadi László

Művészek Galériájában, a Pincegalériában, a Vadárvacska Galériában, a Borzonti Alkotótáborban, a Sövér Elek Középiskola dísztermében. Több mint 70 festő, szobrász, grafikus, díszítőművész, formatervező alkotásait vitték közönség elé. A köztéri szobrok díszvilágításban ragyogtak az éjszakában, körülöttük társalmi művészetek képviselői szóra-

kara, énekesei és táncosai, a Band'Orá együttes, Nagy Imre és zenekara, az iskolás táncscsoportok egyaránt kiérdemelték a tapsot.

Gyergyóalfaluban valami új kezdődött. Hogy lesz-e folytatása, az majd csak a későbbiekben derül ki. De talán nem ártana másfelé is hasonló újdonságokkal próbálkozni.

Vargyas Ildikó kerámiaja

Mezőkölpényi Nagy Pál emlékére

(Folytatás a 3. oldalról)

Székely János, Fábián Ernő, Veress Dániel, Kabós Éva, Bajor Andor, Fodor Sándor, Beke György, Szöcs Kálmán, Páll Lajos...

Érdeklődési körének két fontos témája a nyelvi szórványosodás és az anyanyelv romlása. „A Székely Mezőség egy kis falujában, Mezőkölpényben születtem, nem messzire Marosvásárhelytől. Ott cseperedtem fel, édesapám ott volt református kántortanító. Ennek a falunak a közösségében és a szomszéd falvaknak az ismeretében ragadt meg bennem a szórványkérdés iránti máig tartó komoly, mély érdeklődés. Ez abban is megnyilatkozott s megnyilatkozik talán manapság is, hogy irodalmárként, nem utolsósorban ennek a tájnak, ennek a szomorú, szépségekben oly gazdag világnak, a mezőségi magyar szórványvilágnak az embereit, íróit, jeles személyiségeit különös szeretettel kutassam föl a múltból, mutassam föl a jelenben. Így kö-

tődött siring tartó barátságom Sütő Andrással, aki a mezőségi magyar szórványvilág közepéről, Pusztakamarásról indult el világhódító útjára, így kapcsolódtam hozzá a Mentor Kiadó jóvoltából Wass Alberthez (...) Így érdekelt mindig például Kiss Jenő kolozsvári költő lírája, költői világa, és írtam is róla – s tovább sorolhatnám a jeles neveket. Váltig állítom, hogy a szórványkérdés a romániai magyarság legsúlyosabb, legkomolyabb, legmélyebb problémája a jelenben, és az lesz még inkább a jövőben. Szórványnak lenni Erdélyben, szórványnak lenni a Mezőségen, de nemcsak ott, hanem Dél-Erdélyben, Déva, Fogaras környékén, akárhol: történelmi kihívás. Ezt igyekeztem s igyekszem úgy, ahogy tudtam s ahogy tudom, a magam szerény tehetségével tudatosítani, és szolgálni. Amíg még mozgatni tudom a tollamat, a kezemet, addig váltig és továbbra is megmaradok ennek a szórványkérdésnek a bűvkörében,

mert ez valóban mélyen hozzám tartozik.”

Publicisztikai jegyzetei a legkülönbözőbb lapokban és folyóiratokban láttak napvilágot. Célkitűzésétől nem tért el soha: „szabaduljunk meg végre a viszálygerjesztő gyanakvások, kihívások rögeszméitől, a gyűlölködés koloncáitól, a mellveregető kivagyiság szólamaitól, s nézzünk szembe bátran, ki-ki a maga háza táján: milyen gennyes góccokat kell eltakarítani az útból. És cselekedjünk felelősséggel, határozottan. Valóban rendezzük végre közös dolgainkat. Alapozzuk meg a jövőt – most, amikor a jóreménység nyílt tengeren hajózhatunk a Szabadság Birodalmának partjai felé.” Töretlen a törekvése, hogy a gondokkal való szembenézést a (sajnos) változatlanul érvényesülő, sőt gyakran sokasodó jogsértések, többségi szélsőséges nacionalista, magyarellenes megnyilatkozások számbavételét a kiütékes reménykedés jeleivel együtt tárja fel. Ekként sikerült az itthoni történekekről, az erdélyi magyarság társadalmi, szellemi életének alakulásáról lényegi dolgokat megörökíteni a nyomtatott betűk mezején.

A kilencvenes évek után egymás után adhatta ki saját munkáit, kötetekben sorjázta jegyzetei, recenziói, kritikái, emlékezései, ünnepi méltatásai, két válogatás gazdag levelezéséből. Utolsó, nagyon vágyott könyve 2014-ben került ki a nyomdából, Emlékek otthona: tegnapi színház címmel. Hiszen mindig is szíve csücske volt a színház, hiszen a marosvásárhelyi. „Ennek nézőterén érezhettem magamat valóban otthon”, vallotta. Ez a kötet immár színháztörténeti jelentőséggel bír.

Gálfalvi Zsolt irodalomtörténész, aki a Romániai Írószövetség marosvásárhelyi fiókjá, a Sütő András Baráti Egyesület, az Erdélyi Magyar Irodalmérett Alapítvány és íróbarátai, egykori munkatársai, olvasói nevében hajtott fejet az életének 92. évében elhunyt Nagy Pál emléke előtt, temetésén, 2015. szeptember 10-én, a marosvásárhelyi református sírkertben búcsúztatta a távozót: „Az iramosan változó időkben Nagy Pál a szorongató történelem különböző arcaival szembesült, olyan írástudóként, akit szüntelenül és szenvedélyesen érdekelnek, foglalkoztatnak, gon-

dolkoztatnak az ‘élet, az irodalom és egyéb apróságok’. Olyan írástudóként, aki nemcsak tanú, szemlélő, hanem résztvevő, alakító, a világon igazítani próbáló ember. Tolla és szóval, az értéket felmutató és az értéktelenséget tagadó figyelemmel kutatta az értelmes lét és cselekvés nehezen felismerhető és még nehezebben járható ösvényeit az összekuszált, fenyegető világban.

Hosszan lehetne sorolni a közlésformákat, amelyekben biztonsággal mozgott. A pontos és igényes szerkesztő, az alapos és nagy tudású filológus, az irodalmat közvetítő, értékelő kritikus fürge tollú publicistaként, jegyzetírőként is szolgált az olvasókhöz.”

A sokoldalú és ezer gondú Nagy Pálnak volt egy állandó, meghatározó ügye: a nyelv, amelyen gondolkodunk, beszélünk, írunk – élünk, mondta Gálfalvi Zsolt. „Együtt töltött szerkesztőségi éveink során és közös ügyek gubancjaival viaskodva megtanultam becsülni nyelvi tudatosságát és igényességét, amely írásaiban és bonyolult kéziratokat gondozó hozzáértésében is megtestesült. Gyümölcsöző lenne, ha életművére emlékezve az általa is képviselt nyelvi igényt általánossá tudnánk tenni sajátunkban.”

Tanító és magyarázó ember volt és maradt. A közeli munkatárs és jó barát, Sütő András írta: „A legfőbb ítésemnek nevezett utókorral szembeszállni nem lehet. Segíteni viszont az eligazodásban: az írástudók mindenkor kötelezettsége.” Az „eligazító” írástudó Nagy Pál egyik legönérzetesebb, leghasznosabb munkása volt az erdélyi irodalomnak; és bár életében néhány valóban értékes oklevelet, díjat kivéve igazi szakmai elismerésben alig volt része, kortársai tisztelték tudását, adtak a véleményére. Nemcsak tanítványai, hanem a fiatalabb korosztályok tollforgatói, akik igényes szerkesztői támogatását élvezhették, igen nagyra becsülték.

Mezőkölpényi Nagy Pál a Teremtőjétől rá bízott talantomokkal jól sáfárkodott. Munkásságát, személyiségét a szülőfalu holtában is nagyra értékeli és becsüli, post mortem díszpolgárává avatja.

Isten áldása legyen az emléken, Isten áldása legyen a kedves szülőfalun! (Böloni Domokos)

A gyergyóalfalvai citerazenekar és dalosai

Egérút

(Folytatás a 4. oldalról)

főpásztor oldalán. Tudta: kissé nehezen boldogul a püspök az angol nyelvvel, gondolta, szakít annyi időt, hogy besegítsen, amíg új titkári érkezik a püspöki kancelláriához.

Illendőnek kicsípte magát, ahogy egy diplomáciai bemutatkozásnál dukál, és igyekezett megjelenésével is a magabiztos, víg kedélyű, de komoly, szolgálatkész munkatárs benyomását kelteni.

Pontban tizenegykor érkezett is a nuncius. Püspökével elébe siettek a Kultúrpalota bejáratához. A fogadás a díszteremben történt. Miután kölcsönösen köszöntötték egymást, a püspök elé járultak a hivatalosságok is, majd bemutatkoztak. Ezt követően a szentszéki követ kíséretével bevonult a nagyterembe. A város polgármestere szívélyes szavakkal üdvözölte a magas rangú vendéget, majd felkérte, szólna hozzájuk néhány szót.

A nuncius elkezdte beszédét. Lajos atya tolmásként fordította. Az ötödik mondat után az egykori szálas termetű titkáron furcsa érzések kezdtek erőt venni. Enyhe bizsergető érintések a bokája, majd a sípcsontja, később a combja körül. Mintha kotorászott volna benn valami. Mint amikor napozás közben egy fűszálát végighúznak a hátadon. Mint amikor csiklantan kezdek a hónaljadat vagy a talpadat. Mint amikor egy egér mászik fel a nadrágodban, s te is benne vagy. Hirtelen a katonaság emlékei futottak át az agyán. Az őszi kukoricaszedések és csuhévágások, amikor éjszaka az egerek keresztül-kasul zongoráztak rajtuk, majd reggelenként alig tudták kirugdalni őket a bakancsukból.

Szinte elállt a lélegzete. A nuncius egyre csak beszélt, de ő már rég arra gondolt: egér van a nadrágomban!... Jön felfelé. Meg-megáll, még fennebb merészkedik a pizsok. Itt, helyben mindjárt összerajtom magam. Legszívesebben ordított volna. Egy ideig próbált nyugodt maradni. Csak nem veszítheti el ilyen könnyen a lélekjelenlétét!... Ösztönösen tapogatni, majd csapkodni kezdett, ott, ahol a mocorgást érezte. Egy kis csend, majd megint, erősebben, rámenősebben folytatódott ez a hülye érzés. Patthelyzet. Kiabálni, ugrálni nem lehet, kifutni nem tud, de viselkedni muszáj. Mit lehet tenni? Ilyenkor mi a megoldás? Van erre szabály egyáltalán? Hogy lehet innen lelépni? Hogy szabadulhat meg az egértől? – kérdezte a lassan egyre több, feszülten rámeredő szempártól.

Óvatosan hátrébb húzta a széket, lassú, ki-mért hátralépésekkel a bejárat ajtóhoz araszolt, majd becsukta maga mögött. A terem is megriadt ijedt tekintetétől:

– Hol van itt egy szoba, ahol a nadrágomat lehúzhatom? – kérdezte a pap most már kétségbeesve, mint mikor kapaszkodót keres az ember, mielőtt zuhanna a mélybe.

– Ilyen nincs itt, tisztelendő úr!

– De kell lennie! – erőltette most már teljes zavarában a pap.

Nem messze tőlük, a folyosó túlsó felén a takarítónő épp kilépett a raktárból. Mikor meghallotta a bajt, intett Lajos atyának:

– Ide tessék bejönni.

Teljesen kimerült már, amikor bejutott a raktárba. Szíve kalimpálása alábbhagyott, de még mindig kapkodva kereste a cipőfüző végét. Amint lerántotta a cipőit, érezte: szinte már a derekánál tart az állatka. Sikerült végre lerángatnia magáról a nadrágot, de akkorra az egér is menekülőre fogta. Két rázásra kinn termett belőle. Mire észrevette volna, hogy fejbe kólintsa vagy agyontapossa, addigra a seprűk s a dobozok között nyoma veszett.

Valaki döngögni kezdte a raktár ajtaját. Ki-nyitotta. A püspöke volt. Szelíden csak annyit szólt:

– A nuncius úr téged vár.

Mariana Șerban grafikája

– Azonnal jövek – válaszolta.

Rendbe szedte magát, majd félve megnyitotta a nagyterem ajtaját. A rászégező tekintetéből kíváncsiságot, csodálatot és értetlenséggel vegyült számonkérést olvasott ki. Aztán egy csattanás hallatszott. A nuncius

tapsa volt az. Majd a kezdeti meglepődés után a püspök is rákontrázott. Lassan a teremben lévőek is belekapcsolódtak.

A fergeteges tapsviharral mintha azt jelezték volna: csakhogy túlélte! Mind neked drukkoltunk.

Két hidat újítanak fel

A Maros-völgyi falvak közül az idén Ratosnya kapta a legtöbb támogatást az országos vidékfejlesztési alapról. Igaz, a község hat tervet nyújtott be, amiből így is csupán négyet fogadtak el. Ezek közül két hidat teljes felújítását finanszírozzák. Az egyik a főúthoz közeli, Jódtelep felé vezető, korábbi kisvasúti híd, a másik a Borziatelep felé vezető, Maroson átívelő híd. Mindkettő igen gyatra állapotban van. Az előbb-

bire 4,6, míg az utóbbira 4,2 millió lejt szánnak. Ezenkívül 2,8 millió lejt költhetnek a vízhálózat bővítésére, 5 millió lejt jutott a községközponti iskola korszerűsítésére. Az utóbbi pénzből felújítják a fűszárazakat és belső javításokat végeznek. Nem jutott pénz aszfaltozásra – erre 5,6 milliót kért a hivatal – és a közvilágítás korszerűsítésére, amely mintegy egymillió lejtbe került volna. (-vagy-)

Fotó: Vajda György

Maros Megyei Tanács
Elnök

A Maros Megyei Tanács elnökének
2017. augusztus 4-én kelt
367-es számú rendelete

a Maros Megyei Tanács rendkívüli ülésének összehívásáról
2017. augusztus 7-én 13 órára

A Maros Megyei Tanács elnöke

a helyi közigazgatásra vonatkozó, utólag módosított és kiegészített, majd újraközölt 2001. évi 215-ös számú törvény 94. cikkelyének 2), 3), 5), 7) és 8) bekezdése, valamint a 106. cikkely 1) bekezdése értelmében

elrendeli:

Egyetlen szakasz: A Maros Megyei Tanácsot rendkívüli, nyilvános ülésre hívja össze 2017. augusztus 7-én 13 órára a közigazgatási palota nagy üléstermébe, az alábbi napirenddel:

- Határozattervezet a Maros Megyei Tanács 2017. évi 101-es számú határozatának módosításáról a Szentágota - Segesvár közötti 106-os jelzésű megyei út felújítása nevű projekt uniós alapról való kivételére vonatkozó egyes intézkedések jóváhagyása végett.
- Kérdések, közbevetések, válaszok, vélemények.

Péter Ferenc
elnök

Ellenjegyző:
Paul Cosma titkár

Szolgáltatás – Üzleti ajánlat

NÉMETORSZÁGBAN MEZŐGAZDASÁGI, FIZIKAI BETA-NÍTOTT MUNKÁK (raktári, csomagolói, szalag melletti munkák) és **SEGÉDMUNKÁK**. Alapfokú németnyelv-tudás szükséges. **MEZŐGAZDASÁGI** és **ÁLLATGONDOZÓI MUNKÁK** DANIÁBAN. Alapfokú angolnyelv-tudás szükséges. Önéletrajzát a work@andreasagro.com e-mail-címre várjuk. Tel. 0770-128-326. (sz.-l)

A MAROSVÁSÁRHELYI REFORMÁTUS TEMETŐ teljes körű ellátást biztosít a segélyből (koporsó, szállítás, balzsamozás, temetés). Telefon: 0265/215-875, 0365/448-734, 0749-073-534. (18422)

A FAN COURIER MAROSVÁSÁRHELY alkalmaz **FUTÁROKAT** és **ÁRUMOZGATÓKAT**. Követelmények: felelősségérzet, komoly hozzáállás, rugalmasság; B kategóriás hajtási jogosítvány (a futároknak). Az önéletrajzokat a hr.tgmures@fancourier.ro e-mail-címre várjuk. Részletek a 0265/311-470-es telefonszámon, 4062-es mellék. (60164)

PIZZÁST, KONYHÁST, FUTÁRT, PINCÉRT keresünk. Tel. 0755-387-474. (19189-I)

VILLANYSZERELÉSI CÉG alkalmaz dolgozni vágó FIATALOKAT. A betanítást és az iskoláztatást vállaljuk. Tel. 0745-616-600. (19202-I)

A maroszentgyörgyi DALLAS BÁR – Erdély (volt Fő út) u. 77/A) – a fürdőnél, a főút sarkán, a zöldeségszűlet mellett, a körforgalomnál sürgősen alkalmaz vonzó fizetéssel **BÁROSNOT**. Érdeklődni a bárban vagy a 0754-256-036-os telefonszámon (2900)

A November 7. negyedi NORDIC BÁR (az Unicnál) sürgősen alkalmaz **BÁROSNOT** vonzó fizetéssel. Érdeklődni a bárban vagy a 0744-613-505-ös telefonszámon. (2900)

A hirdetési rovatban megjelent
közlemények, reklámok
tartalmáért
a hirdetésfeladó
vállalja a felelősséget!

ADÁSVÉTEL

ELADÓ 100 darab magyar nyelvű könyv egy tételben, 2 darab jó állapotban levő fotel, egy darab új, töltött, háttas szék. Érdeklődni a 0770-904-468-as telefonszámon 15-18 óra között. (2866)

ELADÓ tűzifa. Tel. 0749-837-290. (2879)

KEMÉNY tűzifa eladó. Tel. 0744-159-621. (2678-I)

KEMÉNY tűzifa eladó. Tel. 0742-866-258. (2678-I)

MINDENFÉLE

KÉSZÍTÜNK, szerelünk: külső műanyag redőnyöket, szalagfüggönyöket, harmonikaaajtókat, termopán PVC-nyílászárókat, szűnyoghálókat. Tel. 0744-121-714, 0265/218-321. (2220)

FRANKFURT AM MAINBA 93 éves, ágyban fekvő édesanyám mellé (volt marosvásárhelyi lakosok vagyunk) keresek **HÁZTARTÁSVÉZETÉSRE** és **ÁPOLÁSRA** (éjszaka is) alkalmas személyt. Érdeklődni a 00-49-69-746-754 telefonon déli 12 óra után a Wagner családnál. Magyarul beszélünk. (sz.-l)

MEGEMLEKEZÉS

Megállt egy szív, mely értünk dobogott, pihen egy kéz, mely értünk dolgozott. Hangodat most is halljuk, látjuk arcodat, emléked szívünkben örökre megmarad. Jóság, szeretete már csak emlék marad, megtört teste pihen a föld alatt. Fájó szívvel emlékezünk augusztus 6-án, halálának 12. évfordulóján a geryeszegi születésű id. **PRODÁN ISTVÁNRA**. Isten őrkdjön nyugalma felett, hogy csendes álma zavartalan legyen! Emlékét őrzi három lánya és felesége. (-)

Gergely Ádám András Egyéni Felszámolóirodája – Marosvásárhely, Gh. Avramescu utca 4. szám, Maros megye – a csődbe jutott **Mastercarn Kft.** cégfelszámolója

NYILVÁNOS ÁRVERÉST

szervez a raktáron levő húskészlet és fagyasztott strucc-belsőszervek egy tömbben való értékesítésére:

Hús – filé és szték – 897,82 kg, kikiáltási ár 28 lej/kg – 25.140 lej, a minimális tétel összege 5.000 lej

Gulyásnak való hús – 93,21 kg, kikiáltási ár 14 lej/kg – 1.350 lej

Feldolgozni való hús – 545,86 kg, kikiáltási ár 1 lej/kg – 546 lej

Csont – 633,76 kg, kikiáltási ár 1 lej/kg – 634 lej

Belső szervek – 1260,77 kg, kikiáltási ár 1 lej/kg – 1.261 lej.

Az összegek nem tartalmazzák a héát.

A liciten mind természetes személyek, mind jogi személyek részt vehetnek, akik befizetik az indulási ár 10%-át kitevő részvételi garanciát, és az árverést megelőző napon 13 óráig befizetik a részvételi díjat.

Az árverésre a cégfelszámoló székhelyén kerül sor **2017. augusztus 11-én 13 órakor**, és minden pénteken ugyanabban az órában megismétlik a javak teljes értékesítéséig.

A liciten való részvétel feltételeiről, a technikai részletekről bővebb felvilágosítás a 0265-261019, a 0265-269700 telefonszámokon vagy a 0745-146-196-os mobilszámon.

Már hét éve üres a ház nélküled, csendesen elmentél, itt hagytál bennünket. Virágot már csak a sírodra vihetünk, de amíg élünk, sohasem feledünk, drága gyermekünk. Szívünkben soha el nem múló fájdalommal emlékezünk drága gyermekünkre, a káposztásszentmiklósi **TÓTH RÓBERT-LEVENTÉRE** halálának 7. évfordulóján. Örökké bánatos szülei.

Megállunk a sírod mellett és könnyezünk. De jó lenne, ha itt lennél velünk. Hét éve már örök álom zárja le két szemed, azóta könnyek között emlegetjük a te drága neved. A bánat, fájdalom örökre megmarad, nem feledünk el, az idő bárhogy is halad.

Soha el nem múló fájdalommal emlékezünk **TÓTH RÓBERT-LEVENTÉRE**, aki már 7 éve nincs velünk.

Testvére, **Attila**, felesége, **Mónika**, a kicsi **Tímea** és egyetlen kislányod, **Nóra-Dorottya**. (2906)

Már három éve tért meg Teremtőjéhez drága Édesapám, özv. **MARTON MIHÁLY**, a Kolozsvári Magyar Opera énekkari művésze. Isten áldja meg nyugalma nyárádménti szülőföldje csendjében! Szeretete-szeretetem kísér és erősít, szép emlékét őrzőm örökre! Árvája, **Melinda**. (Sza.-l)

Szívünkben mély fájdalommal emlékezünk augusztus 5-én **LÁSZLÓ JÓZSEF BÉLÁRA** (Titi), aki már egy éve itt hagyott. Drága édesapám, sosem feledlek, mindig szeretettel gondolkodok rád. Nyugodj békében! Kislányod, **Jolika** és vejed, **Dezső**. (2905-I)

ELHALÁLOZÁS

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szeretett édesapa, após, nagytata, dédnagytata, apatárs, rokon, a nyáradselyei születésű, maroszentgyörgyi lakos,

KOVÁCS ZSIGMOND

életének 90. évében elhunyt. Temetésére augusztus 7-én, hétfőn 11 órai kezdettel kerül sor a maroszentgyörgyi római katolikus temető ravatalozójából Jehova tanúi szertartása szerint.

Búcsúznak tőle fiai, **Laci** és **Misi**, menyei, három unokája, unokamenye, unoka-vejei és négy dédunokája. (-l)

RÉSZVÉTNILVÁNÍTÁS

Istenünk, kérünk, vedd helyetünk oltalmadba őt, tárd ki kapudat nyugodni vágyó lelke elé.

Szomorú szívvel búcsúzom **KOVÁCS JÓZSEFTŐL**. Nyugodjál békében! Keresztlányod, **Ildikó** és fia, **Balázs**. (2901)

Fájó szívvel emlékezünk augusztus 5-én **MARTON LAJOSRA**, a drága jó férjre, édesapára, nagytatára, dédnagytatára halálának első évfordulóján. Emlékét őrzi felesége, két fia, két menyegye, négy unokája, négy dédunokája. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! (2835)

Az évek múlnak, de akit szeretünk, arra könnyes szemmel emlékezünk. Szomorú szívvel és örök bánattal emlékezünk augusztus 5-én a 15 éve elhunyt búzásbesenyői **BARRA TERÉZRE** szül. **Máté**. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Emlékeznek szerettei. (2865)

Augusztus 6-án emlékezünk **KISS-MIKI ÉVÁRA** szül. **Sipos** halálának 7. évfordulóján. Te számunkra soha nem vagy halott, örökké élni fogsz, mint égen a csillagok. Nyugodjál békében, csendesen! Felejthetetlen emlékét őrzi szerető férje és két fia családjukkal együtt. (2863-I)

**NYÁRI
CSEMPE
KIÁRÚSÍTÁS**

-10% -50% -30%

..... amíg a készlet tart!!

**Marosvásárhely, Dózsa Gy. út 145/A tel.: 0265 263 093
www.surtectgm.ro**

**Supermarket tehnic
SURTEC
Műszaki Barkács Áruház**

Az akció 2017.07.29-től a készlet erejéig tart!

FONTOS TELEFONSZÁMOK	
• Romtelecom-tudakozó	
- információ	- 118-932
- általános	- 118-800
• Központosított ügyelet (Rendőrség, Tűzoltóság, SMURD, Csendőrség, Mentőállomás):	112
• Rendőrség	- 0265/202-305
• SMURD (betegekkel kapcsolatos információk)	- 0265/210-110
• Sürgősségi szolgálat: - gyermekeknek	- 0265/210-177
• Optika-Optofarm	- 0265/212-304
	- 0265/312 436
	- 0265/250-120
	- 0265/263 351
• Optolens szemsebészet	- 0265/263-351
• Marmed járóbeteg-rendelő:	- 0265/250-344
	- 0756-468-658
	- 0729-024-380
Labor	- 0751-114-307
e-mail: marmed@armed.ro, www.marmed.ro	
• Dora Optics	- 0733-553-976
• Dora Medicals	- 0265/212-971
• Radiológia, echográfia	
Dr. Jeremiás István	- 0265/222-446
• Lézerakupunktúra	- 0722-885-851
• Emma vendéglő, hidegtálak készítése	- 0265/263-021
• Prefektúra	- 0265/266-801
• RDS-RCS	- 0365/400-401
	- 0365/400-404
• Áramszolgáltató vállalat	- 0800-801-929
- vidék	- 0265/269-667
• Delgaz Grid	- 0265/200-928
	- 0800/800 928
• Aquaserv:	
- hideg víz-csatoma	- 0265/215-702
- közönségszolgálat	- 0265/208-888
- központ	- 0265/208-800
	- 08008 208-888
• Fogyasztóvédelmi hivatal	- 0265/254-625
• Vasútállomás	- 0265/236-284
• Távoltsági buszállomás	- 0265/237-774
• Vili Kft: temetés, segélyintézés (0-24 óra), professzionális balzsamozás	
Nemzetközi halotyszállítás	- 0265/215-119
	- 0744-282-710
• Alkony Kft. temetés (24 ó.)	- 0265/263-865
koporsók, kellekék, koszorúk és halotyszállítás	- 0745-606-215
	- 0745-606-269
	- 0745-609-830
• Melinda temetés a rom. katolikus temető területén, teljes körű szolgáltatás	- 0740-263-907
• Maros megyei RMDSZ	- 0265/264-442
	- 0265/262-907
• Thomas Hux sofőriskola	- 0741235-239
	- 0365/882-842
• Üveg-tükör szerelése, házhoz szállítás	- 0265/248-430
Utazási irodák	
- MAORI turisztikai iroda	- 0365/440-528
www.maori.ro e-mail: info@maori.ro	
- Transervice	- 0265/216-242
- World Travel Shop turisztikai iroda	- 0265/216-768
- Bálint-Trans 9-17 ó.	- 0265/269-900
- Intertours	- 0745-611-999
Royal GTS	- 0265/255-092
	- 0265/264-011
	- 0265/269-308
	0731-898-989
	Hu 0036-306-053-753
- Family Holiday	- 0365/449-833
	- 0749-922-887
- Thomas Hux utazási iroda	- 0365/882-842
	- 0772-068-684
Méltányos reklámdíj fejében állandó szereplője lehet a FONTOS TELEFONSZÁMOK rovatnak. Várjuk jelentkezését a 0265/268 854-es telefonon.	

Tárgy Művészet Marosvásárhely 88,2% Szovata 102,2%

r . a . d . i . o

gata

Reghin 94,7% Sibiu 104,3%

**A Népújság
hirdetési irodájában
felvesszünk
APRÓHIRDETÉST
a kolozsvári
SZABADSÁGBA,
a csíkszeredai
HARGITA
NÉPÉBE,
a sepsiszentgyörgyi
HÁROMSZÉKBE
és az aradi
NYUGATI
JELENBE.**

Üzleti sikereinek titka:
a jó **REKLÁM!**

Hirdessen a NÉPÚJSÁGON.
Mert a nagy reklámszámok a nagy siker!

NUMAI
DIN INGREDIENTE NATURALE

Timko
BOUTAPIO-FÉRSÉZ

TERMÉSZETES ALAPANYAGOKBÓL

CSAK

Hagyományos receptek
természetes
alapanyagokból!

Jó étvágyat!

Stabil háttérrel rendelkező magyarországi építőipari cég több éves szakmai tapasztalattal rendelkező, tervekből önállóan dolgozni tudó

BAYER CONSTRUCT **ÁCSOKAT és VASSZERELŐKET**
keres azonnali munkakezdéssel.

Vonzó kereseti lehetőség (ács: 1600–2200 Ft / 5,2–7 eurós órabér; vasszerelő: 1300–1600 Ft / 4,2–5,2 eurós órabér; brigádvezető vasszerelő: 2000 Ft / 6,5 eurós órabér; segédmunkás/kezdő ács: 1300–1600 Ft / 4,2–5,2 eurós órabér), szállás, munkaruha, szállítási munkapont és szállás között biztosítva. Munkavégzés: Magyarország területén.

Bővebb információért, illetve jelentkezésért kérjük válasszon az alábbi elérhetőségek közül: (RO) 0752-142203, (HU) +3670-6705466, (HU) +3623-560091, career@bayerconstruct.com.

atlasfm all hits radio

106.4 FM

TG. MUREŞ

GREAT MUSIC FOR A GREAT CITY!

AtlasFmMures • atlasfm@kptv.ro

Marosvásárhelyi Rádió Románia

96 FM
106,8 FM
1323 AM

www.marosvasarhelyiradio.ro